Один купець хороший дворик мав.
Щоб де було свій крам складати
Та всякую бакалію ховати,
Він у дворі комору збудував.
Купує мій купець, купує та складає;
Всього багато накупив,-
Усяк хазяїн добре знає,
Що іноді мишва проклята виробляє;
Купець се знав та й напустив
Десятка півтора котів.
Коти засіли за мішками;
Мишва притихла; все як слід,
Бо де не виглянь,— всюди кіт.
Гаразд управились з мишами,
Так друге лихо завелось:
Знайшовся злодій між котами;
Мишей не чуть, а краде хтось.
Дознавсь купець, що пахне не мишами,
Не розпитавсь та й став кричать:
"Е, треба ж їм гаразд всім прочуханки дать!"
Почувши се, коти не довго ждали,
Взяли та й повтікали.
Пронюхала мишва, що вже нема котів,
Та швидше до мішків —
І почала хазяйнувати,-
Не стільки їсти, як псувати.
Напорала мишва купцеві баришів,
Аж плаче він біля своїх мішків.

Дурний купець, та й годі!
А нащо ж всіх порозганяв,
Коли один злодюга крав?
Як не піймав, то й не кажи, що злодій.
1859.